Cenăzeanul

asociația culturală concordia cenad

Periodic de opinie și informare socio-culturală • Anul XIV (2006) • Nr. 6

ISSN 1222-5843

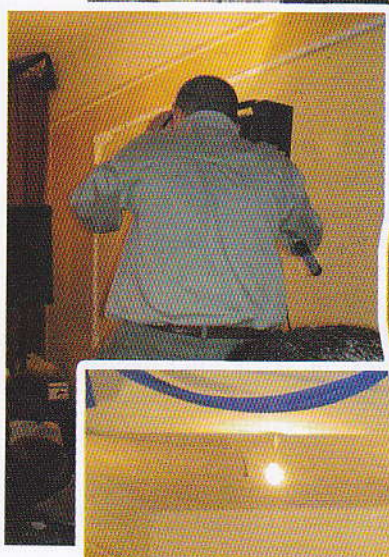

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea

Suntem trişti atunci când cineva ne spune: „NU AM NEVOIE DE TINE, DE IUBIREA TA". Asemenea cuvinte sunt disprețuitoare. Un asemena comportament îl avem de multe ori nu numai față de oameni – chiar dacă nu-l exprimăm –, ci și față de Dumnezeu. „Pot să trăiesc și fără El. Dragostea eternă a lui Isus față de noi este nesemnificativă." Petru a fost întrebat: „Mă iubești pe Mine?" La fel, Isus ne întreabă și pe noi: „Mă iubiți pe Mine?"

De ce este actuală această întrebare? Oare fericirea lui Dumnezeu depinde de iubirea noastră? Nicidecum.

Este incontestabil că reușita în viață, fericirea noastră depinde de felul în care știm să iubim. Atunci când omul iubește, este îndrăgostit, își trăiește viața la superlativ. Lipsa acestui sentiment ne împotmolește și poate fi catrastrofală. Nu Dumnezeu are nevoie de dragostea noastră, ci noi avem nevoie de dragostea Lui. Atunci când Isus numește porunca de căpătâi iubirea lui Dumnezeu, o face pentru ca noi la El să ne căutăm fericirea. Noi suntem creați după chipul și asemănarea Sa și numai iubindu-L vom reuși să ne desăvârșim existența.

Domnul nostru Isus Cristos cunoștea bine firea umană. Pentru a iubi pe cineva trebuie să-l cunoaștem. Este greu să iubești pe cineva pe care nu-l cunoști. De aceea El dorește ca iubirea noastră față de Dumnezeu să fie exprimată prin iubirea față de oameni. Dragostea care nu se arată în realitate nici nu există, acesta este un mare adevăr.

Am citit undeva destăinuirea unui tată care a recunoscut că a spus foarte rar fiicei sale că o iubește. Anii au trecut și ea a pornit pe un drum rău, consuma droguri și avea prieteni nu tocmai potriviți. Tatăl s-a hotărât să îndrepte lucrurile, dar, între timp, și-a dat seama și de greșelile lui în educația fetei. În acea noapte, când ea a venit acasă, a

strâns-o în brațe și i-a spus cât de mult o iubește. Nu s-a schimbat totul dintr-o dată, dar viața amândurora a luat o altă întorsătură. Este greșit să credem că doar pentru că Îl iubim pe Dumnezeu trebuie să iubim și oamenii. Unii și spun: „Îl iubesc pe Dumnezeu, dar pe oameni nu. Trebuie să urmăm exemplul lui Isus. El ne iubește nu din cauza Tatălui. Ne iubește cu acea dragoste cu care își iubește Dumnezeu copiii. Această dragoste nu alege printre oameni. Este asemenea soarelui care strălucește pentru toți. De aceea a stat la o masă cu păcătoșii, și-a iertat dușmanii – pentru că dragostea Lui are grijă de toți și de toate.

Despre renumitul regizor Ingmar Bergman am citit că în timpul celui de al doilea război mondial s-a îndrăgostit de o fată. Aceasta însă a fost deportată într-un lagăr de concentrare. A fost profund nemulțumit și de comportamentul pasiv al orășenilor și s-a confesat tatălui său, pe care l-a întrebat: „Oare pe Dumnezeu nu-L interesează iubirea dintre doi tineri?" Răspunsul tatălui a fost: „Dumnnezeu are ceva mai important de făcut decât dragostea noastră". „Atunci nici pe mine nu mă interesează Dumnezeu!" a replicat Ingmar.

Răspunsul tatălui nu a fost corect, bineînțeles. Pe Dumnezeu îl interesează dragostea, iubirea ce ne leagă. Întreaga viață a lui Isus este un exemplu cum trebuie să ne iubim și care este iubirea adevărată, cea care dăinuie în timp. Trebuie să iubim din toată inima, din toată ființa noastră ca să semănăm lui Dumnezeu. Pe drumul bun se află acela care știe și trăiește în gând și fapte iubirea. Important este să iubesc eu pe oricine, indiferent cum este el, chiar dacă nu merită să fie iubit pentru defectele lui.

Crăciunul este sărbătoarea în care sunt pomeniți Maria și Iosif, părinții lui Isus, păstorii, îngerii și magii, este descris pe înțelesul tuturor locul unde și când s-a născut Isus. Crăciunul este sărbătoarea în care, în semn de iubire, dăruim daruri celor dragi. Isus ne întreabă ca și odinioară pe apostoli: „Mă iubești?" Acest lucru îl dorește: să învățăm să-L iubim pe Dumnezeu și pe semenii noștri.

Tuturor cititorilor ziarului „Cenăzeanul" le doresc un Crăciun plin de haruri, multe bucurii și fericire. Pentru că ne apropiem de noul an, le urez tradiționalul „LA MULȚI ANI"!

DAN GROZA, paroh

Publicația noastră „trăiește" prin contribuția următorilor iubitori ai Cenadului: Crăciun Nicolae – primar, Ștefanovici Vasa – viceprimar, Radu Ioan – secretar, Anuichi Carmen, Bălan Gheorghe, Bornea Pavel, Cimpoacă Emanuel, Fodor Francisc, Ivașcu Gheorghe, Rânciog Teodor, Saraficean Vasile, Sivacichi Dimitrie, Stancu Emilia, Suciu Virgil, Târziu Vasile Lucian, Văcar Nicolae Cornel – consilieri.

Apariția publicației este sponsorizată de Consiliul Local Cenad

PUBLICAȚIE EDITATĂ SUB EGIDA ASOCIAȚIEI CULTURALE „CONCORDIA" CENAD

COLEGIUL DE REDACȚIE: GHEORGHE ANUICHI, GHEORGHE DORAN, FRANCISC FODOR, DANIEL GROZA, GEORGE IVAȘCU, IOAN RADU, ION SAVU

Adresa redacției: Cenad, nr. 709 A; telefon: (0256) 37 48 78

Tehnoredactare: Dorin Davideanu
Tiparul executat la
TIPOGRAFIA MARINEASA
Timișoara, str. Mureș nr. 34
Tel. 0256.272.379

Sub semnul educației globale

Ne face mare bucurie, ori de câte opri avem ocazia, să scriem în publicația noastră despre acțiuni întreprinse și reușite, organizate de către Școala generală cu clasele I-VIII din localitate.

Și de data aceasta, nu dorim să pierdem ocazia de a evidenția în coloanele „Cenăzeanului" o acțiune de mai mare anvergură organizată de către cadrele didactice din localitatate. Este vorba de programul de dansuri populare organizat sâmbătă, 18 noiembrie a.c., pe scena Căminului cultural.

Acțiunea a avut loc în cadrul „Săptămânii educației globale", sub sloganul „Învățăm să conviețuim".

Mentorii acestei manifestări au fost: Școala generală cu clasele I-VIII din Cenad, Primăria comunei Cenad și A.T.P.D. Sânnicolau Mare.

La buna desfășurare a acestei acțiuni și-au adus contribuția formațiile de dansuri românești, maghiare și rromani de pe lângă Școala generală din localitate, Ansamblul „Paluccenka" din Dudeștii Vechi și Ansamblul „Sf. Sava" din Sânnicolau Mare.

Dansurile interpretate de către formațiile prezente pe scenă au fost dansuri specifice zonei sau comunei din care au venit formațiile, dar mai ales ele au evidențiat, prin modul perfect de interpretare, specificul etniei pe care au reprezentat-o.

Nu putem avea decât cuvinte de laudă pentru elevii care au dansat cu atât talent și dăruire, cât și pentru profesorii instructori ai acestor formații. Prin felul în care a fost organizată manifestarea, prin felul perfect de interpretare, s-a dovedit încă o dată, dacă mai era nevoie, că acolo unde sunt conlucrare, talent și dăruire din partea tuturor lucrurile merg „strună".

Ca să fie completă manifestarea, în bucătăria Căminului cultural a fost organizat un concurs de preparare a mâncărurilor specifice fiecărei etnii. Pentru savurarea gustului nu a fost necesar îndemnul „poftă bună!" deoarece a fost suficent să treci prin față și mirosul ți-a spus totul.

Nu putem încheia fără să arătăm că scopul întregii manifestări artistice a fost promovarea diversității multietnice în contextul integrării în U.E.

Observator

Felicia Ghica

Gânduri în toamnă

Ca și cum...

E ceva frumos:
– plouă cu frunze;
– copiii se bat;
– natura-i murdară.
Oamenii
care seamănă
tot mai mult
cu tine
îmi zâmbesc,
ca și cum
ar începe
toți
să mă iubească,
ca și cum
ar râde
toți
de pământul meu.
Ca și cum
toamna
ar fi
cel mai frumos anotimp.

Frunze

Îmi place
toamna,
când
frunzele cad
peste
studenții grăbiți,
și-o rază
de soare
încălzește
pe furiș
câinele
de la
colțul străzii.
Îmi plac
câinii
care toamna
privesc speriați
spre cerul
plin
cu frunze.
Dar cel mai mult
iubesc
crengile pustiite.

Să pierd, să uit

Eu nu am învățat să pierd, pentru că nu am învățat să trăiesc în realitate.

Pe mine numai singurătatea nopților de iarnă mă îmbrățișa atât de frenetic, atât de strâns încât nu vroiam să respir, de teamă că aș fi putut să pierd căldura brațelor încercuite într-o clipă.

Și nu-mi era dor de nimic. Eram eu și singurătatea mea, mereu eu și singurătatea mea.

O stare în care obișnuiam să mă complac.

Tu nu m-ai învățat să pierd.

Deși de-atâtea ori îmi încercuiseși talia cu realitatea, nu m-ai învățat să pierd.

Nu m-ai învățat să te pierd, m-ai învățat doar să te iubesc. Să te iubesc cu mintea, să te iubesc cu sufletul.

Să te iubesc atât de mult, încât, meditând, să gândesc din punctul tău de vedere. Să te iubesc atât de puternic încât, respirând, să simt doar fericirea de a te avea alături și simțind, să respir doar nevoia de tine.

Înțelegi că nu pot să te uit.

Gândesc prin tine și respir prin tine.

Cum să te uit?

„Uitarea înseamnă moarte."

FESTIVALUL CENĂZEAN DE TAMBURAŞI

- PRIMA EDIŢIE -

Alături de gusla, pentru etnia sârbă tambura este un alt instrument reprezentativ.

Gusla, se pare, a fost folosită în special pentru a acompania baladele voiniceşti din evul mediu. Şi azi mai trăiesc bătrâni care ştiu să folosească acest instrument, trezind în sufletele celor care-l ascultă amintirea unor vremuri glorioase din istoria lor. Am fost martor când un guslar venit din Serbia a reuşit, prin măiestria şi cu glasul său, să stoarcă lacrimi din ochii auditoriului.

Tambura este instrumentul cel mai folosit de către sârbi în diferite ocazii pentru a-şi exprima, prin cântec, profunda şi furtunoasa lor dragoste, jalea pe care o poartă în suflete, dar mai ales jocul lor atât de armonios şi colorat stilistic.

Nu pot să-mi închipui o petrecere sârbească autentică fără tamburaşi. Dacă s-ar face o stemă „muzicală" a fiecărei etnii, pe stema sârbilor nu ar putea să apară decât aceste două instrumente, atât de reprezentative pentru muzica lor.

Prima întâlnire a mea cu tamburaşii s-a petrecut prin anii 1954-1955, la Moldova Veche (Stara Mudava), unde exista o formaţie de tamburaşi bine cunoscută şi recunoscută ca fiind cea mai bună formaţie din Banat. Au trecut de-atunci mulţi ani şi iată că trăiesc într-o comună în care o altă formaţie de tamburaşi aduce numai laude şi lauri comunităţii. Despre ea am scris la timpul potrivit.

Datorită succeselor dobândite în timp, s-a hotărât de către cei în drept să se organizeze un FESTIVAL AL TAMBURAŞILOR la Cenad, cu participarea largă a altor formaţii din Banat şi de peste hotare.

„Scânteia" acestui prim festival al tamburaşilor cenăzeni a fost lansată în urmă cu aproape doi ani de către Darco Vlaşcici. Sâmbătă, 21 octombrie a.c., ideea a fost materializată, fiind preluată de colegii săi, de dirijorul lor şi, evident, de către U.S.R. (Uniunea Sârbilor din România) filiala Cenad, în fruntea căreia se află Liubomir Mendebaba.

La reuşita acestui eveniment au contribuit material: Primăria comunei Cenad, Uniunea Sârbilor din România (Bucureşti), Zoppas Industrie Romania (Sânnicolau Mare), Exploataţia Agricolă Matei (Cenad), Minimarket (Cenad).

Au deschis Festivalul prin cuvintele lor adresate publicului şi formaţiilor dnii: Radovan Kalabici, preşedintele diasporei sârbe din România, care a remarcat valoarea manifestării, Slavomir Gvozdenovici, preşedintele U.S.R., care la rândul său a avut doar cuvinte de laudă pentru tot ce s-a organizat, şi Liubomir Mendebaba, preşedintele U.S.R. - filiala Cenad.

Formaţiile care şi-au dovedit măiestria pe scena Căminului cultural din localitate au participat cu tot ce au avut mai bun. Ne facem plăcuta datorie de a le nominaliza:

Din străinătate au participat orchestra de tamburaşi din DESK (Ungaria) şi cea din KIKINDA (Serbia).

Din ţara noastră, mai precis din zona Sânnicolau Mare, au fost prezente formaţiile de tamburaşi din Sânnicolau Mare, din Sânmartinu Sârbesc şi din Timişoara.

Dintre oficiali, s-a remarcat prezenţa dlui Radovan Kalabici, preşedintele diasporei sârbe din România, a dlor Slavomir Gvozdenovici împreună cu tot staful U.S.R., Nicolae Crăciun, primarul comunei Cenad, Ştefanovici Vasa, viceprimarul.

Au participat preoți, profesori și... mulți, foarte mulți spectatori.

Dacă vă așteptați ca la acest festival să fi participat doar formații orchestrale, vă înșelați. Au fost prezente și echipe de dansuri, a căror evoluție a încântat publicul.

Dintre soliști s-au evidențiat Dușița Roșu-Danilov și Liuba Petrov. A întreținut atmosfera prezentatoarea Dușița Roșu-Danilov.

Și pentru că un astfel de festival nu se putea încheia așa de simplu, publicului i s-a oferit o suită de melodii interpretate de formațiile prezente reunite. Un adevărat final apoteotic!

Pe aceeași scenă, în momente de mare tensiune sufletească, au fost înmânate diplome și premii de către: Dușan Deianaț (Kikinda, Serbia), Slavna Jovin (Radoievaț, Sebia) și Jovan Belogrlici, care au avut cuvinte de laudă pentru festival, pentru cenăzenii din sală și pentru atmosfera din timpul festivalului.

Consemnăm în final ideea pronunțată de către dl. primar Nicolae Crăciun de a se permanentiza acest festival, devenind după un timp un FESTIVAL AL TAMBURAȘILOR din întreaga țară și, de ce nu, din străinătate.

GHEORGHE ANUICHI
și GHEORGHE DORAN

SCURT DIALOG cu dl. RADOVAN KALABICI

președintele diasporei sârbe în România

▪ *Domnule președinte, vă rugăm să vă exprimați părerea despre spectacolul la care ați luat parte.*

Spectacolul a fost foarte frumos. Plec cu impresia că a fost o reușită a organizatorilor și a artiștilor. La fel, sunt impresionat de felul de a fi al cenăzenilor.

▪ *Cred că ați trecut prin comună pentru a vă putea forma o impresie despre ea. Cum vi se pare comuna noastră?*

În primul rând, pare o comună plină de gospodari. Este o comună frumoasă și bine îngrijită. Apoi, ea are o întreagă istorie milenară. Nu e de mirare că aici s-a organizat festivalul.

▪ *Ce v-a mai impresionat aici?*

Mi s-a părut interesant faptul că, la un număr doar de 300 de persoane de etnie sârbă, să ia ființă și să existe, având rezultate remarcabile pe plan național și internațional, o asemenea formație de tamburași

▪ *Ați amintit de rezultatele remarcabile ale formației de tamburași din Cenad. Cum crdeți că apare ea între celelalte formații?*

Cenăzenii sunt cea mai bună formație de tamburași din diaspora.

▪ *Câte formații de tamburași există în România?*

În România, la 20.000 de sârbi, există 7 formații de tamburași. Pare ceva ireal, ceva fantastic.

▪ *Ce părere este în Serbia despre diaspora din România?*

Vom încerca să ajutăm diaspora de pretutindeni pentru a-și menține spiritul și cultura națională.

▪ *Intenționați să mai veniți în comuna noastră?*

Voi veni cu plăcere întotdeauna în România și cu toată plăcerea în Cenad, de câte ori voi avea ocazia.

▪ *Domnule președinte, vă mulțumim pentru bunăvoința de care ați dat dovadă și vă asigurăm că cenăzenii vă vor primi cu plăcere.*

GHEORGHE ANUICHI

Țăranii noștri habar n-aveau că străinii le spuneau „vlahi".

❖

Verdi a luat pentru „Aida", la Opera din Cairo, 3.000.000 de franci.

❖

După Diodor din Sicilia: „După ce a fost ales noul bou Apis, femeile din Nicopolis, timp de 40 de zile, veneau să viziteze noul zeu și, ridicându-și veșmintele, puneau în evidență și păreau că oferă ceea ce pudoarea le-ar fi poruncit să ascundă. Scopul era de-a obține, de la taurul zeu, fecunditatea".

❖

Nazarinenii erau o sectă numită așa fiindcă purtau părul lung.

❖

A încetat din viață lt. col. (r) Laurențiu Vărătuceanu. Între anii 1977-1981 a fost comandantul companiei de grăniceri Cenad. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

❖

Francezii și-au pus în gând să construiască o linie de tren de mare viteză (T.G.V.) pe ruta Strasbourg - München - Viena - Budapesta - Timișoara. Oare aceste „avioane" pe șine cum sunt T.G.V.-urile vor trepida și Podul Cioclării?

❖

Rig-Veda, în traducere, nu înseamnă niciodecum Roșiorii de Vede.

❖

Grație fundației Culturale „Samuil Vulcan" – filiala Timișoara și a neobositului părinte Alexandru Borza, două familii din Cenad au fost invitate în seara zilei de 21 octombrie a.c. la Balul Bihorenilor. Manifestarea a avut loc în sala de festivități a Hotelului „Aurora" și este de prisos să vă mai spun că totul a fost excelent.

❖

Multe case din Cenad au fost construite de așa natură încât să aibă o cameră secretă unde paorii să-și ascundă grânele.

❖

Apreciez eleganța și promptitudinea dnei Ildiko Milos. Abonamentele sosesc la timp. Toată lumea este mulțumită. Așa da! poștăriță.

Este început de noiembrie și constatăm deja temperaturi sub zero grade. Să fie vinovat dl prof. Doran, care a cobit, publicând pe prima pagină a periodicului nostru (nr. 5/2006) o fotografie cu sloiuri de gheață pe Mureș?

❖

Am primit de la Comloșu Mare ultimele patru numere ale periodicului „Suflet nou". Ca de obicei, cuprinde articole deosebit de interesante. Mulțumesc.

❖

Pe la începutul anilor '80, din inițiativa lui Ianos Gesztesi, am căutat comoara lui Attila undeva în zona I.C.A.R.-ului. Am excavat, în draci, cu două utilaje, trei zile și trei nopți și rezultatul, vă dați seama care a fost. Ianos locuia împreună cu mama sa într-o casă situată în apropierea vechii cazărmi de grăniceri de la Begova.

❖

Înghețul a venit atât de repede încât pe mulți cenăzeni i-a prins cu morcovii nerecoltați. Asta e!

❖

Fericiți sunt cei care nu locuiesc în apropierea drumului ce duce spre vamă. Nu tu poluare, case crăpate, vitezomani. Ungurii din Kiszombor au știut mai bine decât noi să gestioneze situația.

❖

O altă înjurătură celebră la Cenad. Ea îi aparține lui Gheorghe Blaj, Dumnezeu să-l ierte. Sună astfel: „Mito f... cornul mă-tii". O zicea, firește, cu drag.

❖

Cred ca Asociația „Concordia" trebuie să se concentreze și asupra constituirii unui taraf al satului. Talente sunt multe în Cenad și e păcat să nu le valorificăm.

❖

Și, pentru că vin sărbătorile de iarnă, din acest colț de pagină vă spun și eu, dragii mei, „Crăciun fericit" și un An Nou plin de bucurii.

COLȚ ALB

Gânduri frumoase pentru Florica Biro

Prin intermediul domnului profesor Gheorghe Doran mi-a parvenit, cu puțin timp în urmă. Volumul de versuri *Frământări*, semnat de dna Florica Biro.

L-am răsfoit curioasă și încântată să descopăr, printre minunații creatori populari din arealul Banatului, o persoană deosebită prin sensibilitatea versului și frumusețea interioară. Mă gândeam chiar cum ar arăta noul membru din viitoarea pagină a revistei „Vatra Căraşului", o revistă a condeierilor țărani, pe care o conduc și care apare bianual la Oravița...

În suferința fizică prin care trecea acest suflet, măcinat de boală, mi-aș fi dorit cu putere să-i pot procura câteva momente de încântare și ușurare, cu certitudinea că aparține unei „familii", alături de ceilalți creatori populari pe care încerc să-i reabilitez, într-un segment de timp ingrat, în care valorile se confundă, în timp ce kitschul și nonvalorile ies în față zgomotos...

N-a fost să fie! Doamna Florica Biro s-a grăbit să plece dintre noi, lăsând în sufletele celor care au cunoscut-o acel gol irecuperabil, iar mie personal, regretul de-a o fi cunoscut prea târziu...

Dumnezeu s-o ierte și să-i primească sufletul în lumea Lui de Armonii veșnice!

Post mortem, revista condeierilor țărani îi va acorda, cu toată cinstea, locul ce li se cuvine acestor oameni speciali, care au făcut din simplitatea lor o oază, un purgatoriu, prin care trecând atât de frumos și-au ispășit de mult „vina" ce-o oferă „greutatea" pământului și, de ce nu, ignoranța și toate răutățile lui.

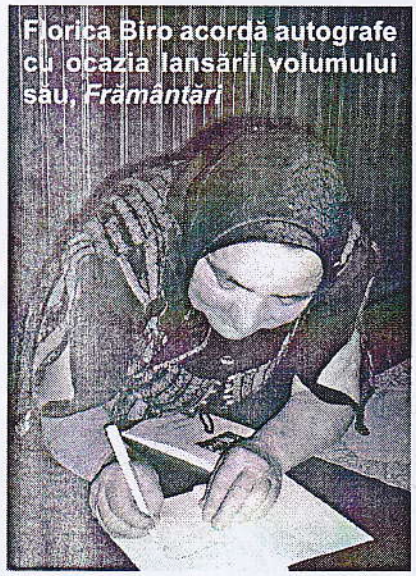

Florica Biro acordă autografe cu ocazia lansării volumului său, *Frământări*

MARIA MÂNDROANE

Pescarul cenăzean

O ADUNARE IMPORTANTĂ

Sâmbătă, 18 noiembrie, toți pescarii sportivi din Cenad au fost convocați la o adunare generală care avea la ordinea de zi probleme importante.

Ședința a fost deschisă de către președintele A.P.S. Cenad, dl ing. Ivașcu George, care a cerut asistenței să se păstreze un moment de reculegere în amintirea colegului lor N. Dumitru (Pălărie), trecut în neființă cu puțină vreme în urmă.

Problema pusă în discuție a fost crearea unui club al pescarilor sportivi din Cenad, care să aibă drept scop administrarea noii bălți care se amenajează în prezent.

La început au fost discutate realizările din anul care se apropie de sfârșit. Un loc important a fost ocupat de cele două concursuri de pescuit organizate în Cenad. S-a remarcat faptul că peștele capturat nu a fost un record, dar totodată concursurile au avut succes mai ales „de public." Ele au constituit pentru toți un moment de relaxare, de ieșire din grijile diurne.

A fost făcută, apoi, propunerea de a se înființa un club, ca persoană juridică, pentru ca acesta să continue munca de amenajare a bălții și apoi de administrare a acesteia.

Investiția de 10.000 de lei noi făcută până în prezent acoperă doar o mică parte din resursele financiare necesare finalizării lucrării. De aceea s-a lansat ideea constituirii acestui club prin care finanțările să fie făcute prin donații, sponsorizări, cotizații sau alte mijloace de ajutorare.

După finalizarea lucrărilor de dragare și taluzare a malurilor, luciul de apă intrat în amenajare urmează să fie populat cu diferite specii de pește și abia apoi să se treacă la explotarea acestuia.

S-a ridicat problema privitoare la modul de exploatare, astfel încât măcar o parte din investiții să fie recuperată și reinvestită în direcția dezvoltării obiectivului prin noi amenajări.

În continuare s-a format un comitet de inițiativă alcătuit din 22 de persoane ca membri fondatori, care să contribuie prin donații, sumele urmând să acopere toate cheltuielile de constituire a clubului. Normal că acești pescari cenăzeni vor fi privilegiați ulterior, după darea în exploatare a locației.

Lista membrilor fondatori a rămas deschisă, ca înscrierile să poată continua până la 15 decembrie a.c.

După adunarea generală, stabilită să aibă loc în data de 16 dec. a.c., se vor sista înscrierile. Întocmirea formelor de legalizare ca persoană juridică a clubului va începe din 1 ian. 2007.

OBSERVATOR

CONCORDIA 2005

REMEMBER!

CONCORDIA 2004